

התורה שלי

הם מתגוררים באזורים הייחודים של מזרח-אפריקה, במשך שנים הם נתונים להשפעות של דתות אחרות, אלא שאז הגיע לידם ספר תנ"ך ששינה את חייהם. | זה אפילו לא התחיל סיפור של ויהדות המתעוררת במקומות הכי נידחים בעולם | ארי גרינספן יצא למסע מרתון שלא יחזיר אתכם אדישים | ובואו השוכדים

כתב ועילם: ארי גרינספן

קהילה יהודית, יש עוד נושאים של קהילות כאלה בכל רחבי אפריקה, והיו נושאי מחקר מטלוצ'בונג.

מה מביע את התוצרים-לשיעור האלה, שהחלו לנרד את גודלם עם גילם של תלמי האלה? ללא ספק, הנכונות השווה שישגירה התקשורת הדיגיטלית - גם במקומות רחוקים כמש - אחוזות לחלק הארי של הקהילות היהודיות האלה במזרח-אפריקה.

זו הפלטפורמה של הקירוב, שלום, רבים מהאנשים האלה האזינים לשיעורים באנגלית, וחלקם אף לומדים כר ברבועה. כיום יגיע רב ברבוקמקוין ללמוד עם בן שנת האגבוב בבניה פדחת בניגריה וללנות על שאלות שואל מקולם לא נודש לוספיר בעבר.

בעוד שבאופן כללי ישנו איסור ללמד חזרה למ שאנשים יהודים, במאותים השנים האחרונות החלו בכך רבים מפוסקי החלכה - ברם מרגו רב משה פינעסטיין ורבי עובדיה זיסק זצ"ל - בעיקר בכל הנוגע ליחורים המבוקשים ללמוד. (החובבים מספק שמותר ללמד חזרה לנצנים אך לא לוסטונים, שכן הנוצרים אמורים בתורה שברוב שיתנהח משפחה)

אך מה לזכי התופעה בת-מינין, כאשר אנשי קהילות שלמות - באפריקה, בדרום-אמריקה ובמקומות אחרים - שרצנים ללבל על עצמם את מצוות היהדות ואף לפרו על היהדות במשך שנים חמור תקווה לחוגגיה, גם אם לא תמיד הייתה החלוקה הזו מעונתה במציאות? נדו בכך יש רבנים שהתעקו לזו הדרכה מפורטת כיצד להנהיג בכל אחד מהמקרים.

ביקור בקהילות אלה החליל מטוול לחצות את דמונין, מי היה שאנן שבפור מברוד אפריקה על פסנתר זה שמים נצמא קהילה על גברים חובשי כפפות המופללים במינין?

אבל ברויך כך מצאנו את עצמנו על אדמת שבת הקינן, עם חמשי-לשעה משפחות שחיככו בכפר הקטן לאוסקין. קהילה זו השתייכה פעם לרשת הביטחון היהודית-משייחית של קניה ובנזיל, בחסותה נוצרה המהפשת לבית כנסת, בלי צלבנים ועם הנהגה מניין דרך, עד שיפורד ועובד אותה.

רגע לפני שאנש ממורים לרצטרף חישבו קצת לעשות סדר במלון הזה של קהילה, שלפי החלכה היא אינה יהודית, אך לפי תפיסותיה ורצונותיה, הומנה בפונדמנטליזם ד מתענת.

בן השקופרה של הביטחון קצת מנוחלת רוב החברים והוא את עצמם ונצרים יהודים גם היה לנכונה השויה של הזי שאנש משני. יש המשיש מנינים בל רחוב קינן, עם ללעלה מ-8,000 חברים, מבלי לבזן זאת, אחר שיבוא לביקור באחד המורים והלז עשוי לחתבלל: ▶

הדאמניצ'א לנדות לפי החלכה, לז-עית' המטות' מן המוסדות השויהים

מסדרים לסיני המסידים, המבנה אין החודש המאלולר

איכיל את המלון הם קוראים גל שים, אמנת היהודים, בית המלון כוכב כחול

נכנסה קניה למנה, ואנחה נאלצנו לדרות את הבקור לקיין. הפנים, בגלל סיבות טכניות שונות, נסעתי לכה: ארי זרביטובסקי נחה מחוקה.

כפי שכולנו יודעים, מי שרצונה לצאת מארצות רבניות חייב לעבור בדיקת קורונה לפני הטיסה, וכן גם לפני הנחילה למסוס בחוזה לארץ. בדרך כלל כששאלו את אחד היחידים האפריקנים היהודים שילו בטנגניה הוכן נוכח לבצע את הבדיקה לפני הטיסה חזרה הביתה, הוא הדיגע אותה "זו לא בעיה", אמר, "יש לנו כאן מעבדה מסדר כנס תוצאה שלילית".

באדושה! אחת דך זרביכים לשלם ואני וכי יצאנו לדרך...

קהילת המבולבלים

אחת המטרות של המסע - מעטב לעזרה לקהילה בניגריה - הייתה ביקור בקהילה ההרי המרוקן, המונה עם חנים יהודי, מודרב בקהילה עם שיספור מודחים: אישית הקהילה הן, כמו עוד כמה קהילות נוספות ברחבי העולם. בחר להצטרף על עצמם מודחים. לזוג את הנערת שיעל פי החלכה הם בודואי לא יהודים, אבל מסירורים לליקור חזרה קימה פננות בהחל מעוררת התפעלות, וכאמור: זו לא

ו הייתה תקופה של עצרת: אחרי שנים של מסעות משותפים שלנו - ארי זרביטובסקי ואנני - ברחבי העולם והריה הלכתי, הניעה מנפת הקורונה שיעצרה

הכל אצל, שיש הצעות יוצאות דופן, כון למשל המיעה אלני מחוקהלה החודרת בניגריה, לבוא ללייניע רחם בשויהים במחנה ועופות לקראת תג המספר, שכן מלאי תבשיר תכשיטות הקודמות חלף אהל.

הדרך היחידה של קיול עזת העבריים בניגריה - שחאו בעצם בית כנסת בן מאנה שנה בברכה, תשמש יודדים ישראלים ומחומים אירופים המתורדרר בקניה, יחד עם קייחוקים לבנים שגאבה-אבותיהם הועו לבחירה לפני כמאה שנה - לחשיג'בשר פשר במחיר פסיק, הוא לנביא שוחטים יהודים ללקוח.

עשיתי זאת ענורים ללא תשלום בכמה סבבי קודמים, ובאמת שיעשני זאת שי לו הדחמנת לבקר בכל מיני מובלעות ומחומים שירוב רב האדם מנינים לא שיעשו קליחת. (באחד המסעות האלה, החלטנו לבקר בספריה של גולילת, שבהקראנו על ידי שליח המ"ח לומר את בנה של אישה בויסית ממונית.)

זו קרה ברויך לפני כשה, תכננו את הבקור לפני לטבעת שלפני פסח, אבל אז

מיוחדת ושמה וואגליקו, שהייתה תזרר בקהילה המשפחתית המקורית ועזבה אף היא את המצרות יחד עם אביו של יהודה ועד כמה אחרים וואגליקו עברו ללייזרבי כדי לזנוגור במסכות לקהילה היהודית האוטונית. היא הייתה משהי מוזי שבעי לכת הכנסת האוטונומית בבית לריות, שבת כמ אפיקות שבאה מהממרה הנצ'י, היא לא התקבלה שם בוצעות פתוחות.

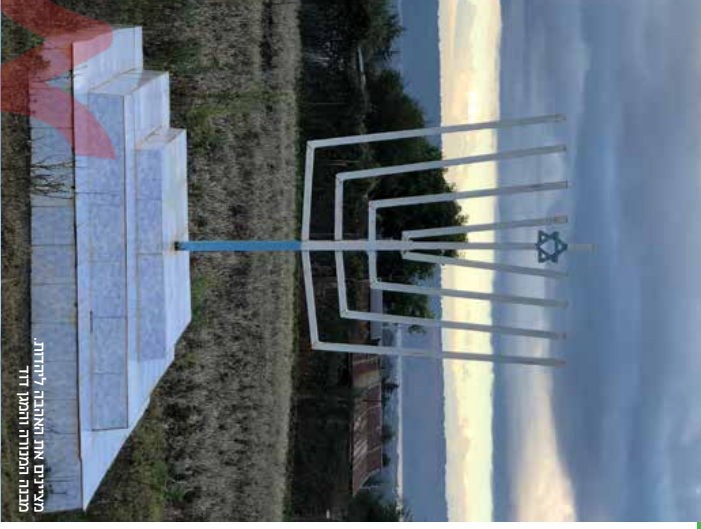
בכל זאת היא התקשתה, והיעד של שבעי לחפלות, ממון המנסות מלאה לריות, לריות כל הקשים שברוך היא הייתה אשה נעימה, שרותו בחדר בנסון עם קירות חשופים וכלא מים זורמים או שרופים הוא רחוק מיד מבית הכנסת ולכן הייתה מיעד לפגי שבת ומפגינה את הלילה בלתי של בתי מלון, עד שיר מרשים אותה, אז עברה ללובי של מלון אחר כך עד לשעת הפילת שירותי. הלומה של וואגליקו היה לעבור נור אורחוקסי, צ'צ'ר כמעט חסר סכרי עם התנים שלי.

את גברת וואגליקו פגשנו לפני שנים אחד המנסות טעלו לאפיקה וכעבור מספר שנים היא שרה ארזנו קוסי וספורה לנו שירה מאבדת את ראייתה ואף רופא בנתה אינו מוכן לפגוע את הניתוח לנסרת הקרטיק.

והמפתחה לו הקהילה הזו ולכן בקשיתי, שפגשתי פסון המחזירים הארזים של קאסוקו. למרות מספרים רב של הממלם היהודי והמוניות המנוסות על הקהילות בעלי המוניטין היהודיים שנתנו לחדד רושם "רז'י" גליות ש"רז'י" היה כמעט אינו ידוע רב על היהדות.

הנוכחות וקונצרט ליל הסדר, ספור תורה קטנים מנייה, הכנסות והולים יהודיים עיסור את הקהילה, ואפילו תמונות של האשור לציון חג'י מרדכי אליהו צ'צ'ל והפיעה שם על הקה' רב אחר שתיק ל קצ'י, היה מבנה תורה לחיטל: בית האזנה חגיגי, שיהקם כדי לארח בני נוער יהודים, החלפם בקה' הישראלים שפענו אותם, בעברית. כל נוסע תמים יכול להשתכנע בקלות מהמראה היהודי הזה ולמצוא את עצמו מפתח לומי את דתו, מבלי שבלבל יהיה מודע לק'.

וא אירע חשבל הנא, הקהילה הקטנה של יהודה קישאני, הבחינה בבדלני בין שתי הדתות והחליטה לעזוב למדרי את הנצרות. אבל כיצד מובלעת אפיקות מבודדת עם מינט סמור גישה לאינטרנט החשבל לא ממדרי, הממורדת בראש הר בקה'י, חובל ללמוד עוד על היהדות, חלק מהחשובה קשור לאיטש קיינתי

ממיימים את האמנה ליחידות מבנת המנוחה והמנון רוד

מקהילת נבחרות יהודי וחסידים ליד השלטת המבסדי על הקהילה

בי"ד המודיש שמות תורה" בית החירות החתונה באקסוקי

מגד אחד הוא ריאה שכל מניג דת, אילם חתבת על שם "רז'על" ושיל המכונן לעבר בית הכנסת.

א תחישת ההחלטה עם החיות להכרית חישתה מנורות לעיתים שאולת אמנות קשות קבוצת החברים, שאולת מכו: "אם מיסד הדת שלט שמו על כשרותי, שבת ומצוות, למה ארזנו לא?" פניעה רבות החברים והאלה חתום מדוע עלים לריות נערגים רלו יהודים, ואז כישם חרים על ידי ההגנה המפנייה, הם ממחילים לסליל לעצמם דרך חישת משהים.

וז מה שקרה לחברי הקהילה בקאסוקו, מספר משפחות בנבסדיה החחילו ללמוד את הח'ל' המקורי, המפיקו לזן כמה חודשים של למייה, כדי לזכור את הענין ולריות את הבכרית החודשה ואז להחליט שרן רוצות להפוך לחלק מהתנס והאמתי.

פיקוד בין הקהילות

אנחנו פוגשים את יהודה קישאני, אביו וחבריו עזבו את הנבסדיה והחחילו ללמוד חדר'ת. הוא עצמו הקים בית כנסת ומניין, פיתח אותו תקנה סמור חובב והם החוה - הוא למעשה מנהיגה הנבתי של קהילת קאסוקו, שיעור את מקורונתנו.

האמת שאנחנו עומדים יעמו בקשר כבר שנהיים, יחד ניסנו לחולש ארז לחוצא את הבקור אל הח'על' לא זו בלבד שקשה שריות במרו יעמי מלא, מישור בלילה ורז ארזבו לפנת בוקר, אלא שהחמה חולקה למסעות שונים, ביאשר המעבר ממקור למוח נאסר לחולשין.

אך "חבר" יהודה טען כי זו לא בעיה, אלא כל החק ניסע ועיוב ממוזד לכמות. אדם רק צריכים לשלשל לזרי חישות במסרות בהרקות קצת מעצלים, מודר ייזנו לכס ללעבר", למולנו לא ריזנו קוקוס לשירה חזן משום שיום לפני חישיה המנוכחת שלטו ביטל אסור חקיעבר.

למענו לקאסוקו ולא החלפאנו, בזו שני בתים נצבה ארזדטו גדולה של מנו דוד ומרותו שלט במקום הכריז על כל שהמנון לבית הנבסדי, ואף ציין את שירות ההפלה של החציון יוזימו. שררה הסמור הבחור כסוכות ועילו שקופה ויעוניה והמקום היה מבנה עם בדיים עטרי כפות ונמת ושם שפמנונו לזנוגו כשכולם עומדים לפני שילט שני, שיליו מנוסכות המילים "בית מודש עומת תורה".

הקהילה הקיינתייה חקטנה נהגת ממנון יהודי בסגנון "יהודי משילו, כשרתה מסתויעת בבל מניג פסרים ונאמרים תורנים שינדוב רלום בודרים סימפתיים מקהל'ה ריתל העבריים בניונוג, נענין אותי לעלמעי כצ'י קמה

יחידת הנדסה וחשמל לצור ארבעות חשמליות ביישובים של כלישיע, תלומות והחלום השנייה שהגיעו לתלמים

כשרת הכנסת הוות וספר החווה שרת. חוסר היציבות, המציאות, האווירה האנטי-ישראלית והלאמת האומרת במקרה הפיכה של טעויה למדינה עצמאית רבנות בשנת 1961), רצו להחיות רבים לעזות את המדינה בעת אלה שנותנו בה ירוד למחלת והסחיה את הוהם החיות חלקים אף בור ליות בקרב שטב מאטאית הוהד. שם הם חשד בנחות יוה שיל יתגל.

וה מתבויר הוה המגור יוה שהפשיכו לעמוד על מצינה דומ בשטאי, במקוה שיום אחד יוצא לקורות היוה המשיכה להצטיף לחיותם והוהים לבישמות המצוה בולוי, אר רבם מוהו העלוי כלל אל יועו על יהותם של אבותיהם וסבותיהם. כל שידעו ויה, שוהוהם צמחוניים וסבותים ממוהו בוים השניעי.

לדבר קולני, יש עוד רבם כמות, אר הם יהוה, תתבולל או מחדים עדין לרשות את דבר יהוהם. (לארנות הוא סיפר לי שחוד האשירי והשירי יהוה מדינה – מסמלי למואות קני – המקשר אליו לשאל מה נדרש ממנו לעשות עבר בוט שמונה לכל עמות).

ובל זאת קולני אינו יכול לשבת את צוהרו אציר לעמוד על המסורת, לאוד חוה את הקהילה ולחשוב את ספר החוהו לענינה. וכ הוא עשה רכש אומת חוהו לגבולות אושה, שם קמד בות הנפמט בבת, ובוים הוה ששוקע חלק ניכר מכספו למען הקהילה והקטנה שיל. הוה קוים בית כנסת קטן ובות מודיש, שמושיך אליו כשבעים ארש בוחים, שטחום, לענותו כסלושים הם "דודים מאוד ושוחים שחי" (למותו שצנור וובם קיים ספם וול אול הם בבל הוהים על פי החלבה).

קולנו מאוד מבטירה פנים קולני קומר על כי שאף אחד לא בוא ברוב לבת הכנסת בשבת ובמותו. לצורך כך הוה רכש שטח ארומ סמוך לביתו. שם הוה מקם אוחלים עבור אוהו השבת והוחים, בעוד אשורו ארודות על הבישולים. למרות שחלק ממירד הקהילה עברו לעקמות נרולים ומסיסים יהוה בם עם מדינת ישראל, קולני אומה שלעת עוה, כל עוד הקהילה זקוקה לי, הוה שאף במקום. כיו לתומה את אשורו ממו שער הוה אר שאף עקר עם אדמוז הו שמשותף חגיסו" – שיתופים לוחוה" – כיו לקבע חבורתו יומית עם אי קולנו וזכו למסור.

מגן דוד בלבד בית.

דברים שמונים ביהדותם גרמה בית דוד הכנסת (משמאל, יהודה לודמאני)

אי כבעתו אנטרנטיות מסביבנו: בי השבטים התלומים

להישאר כל השנים האלה מנות לרדאו ונודר בטנונהו ויחיה שם קולנו קטנה ובלתי ידועה של יהוהים תמנים שבנותו השמונים של המאה ה-19 וחו את ספרי ערד אל מורה-אנהק. חלקם ירוד דודמה, דוד אחיפיה קנה, והחיישבו בטנונה של קמו, בחפשים אחר חודמויות כלליות טובות יוה.

הם פגשו שם יהוהים מאוזנופה וממרוקן שם הם יהוהו דודמה, בהמשך, בענות השלושים של המאה העשרים האטרפה קובצת פליטים יהוהים מפולין לקהילה היהודית באוה לדבר קולני. אבותיו החימונים הגיעו לארשה מואר צונובר שילוחים טנונה, שם הם התבססו בחיי המסחר, התמנים פפורטנים חיטב בשמירה על המסורת שילום ורו מה שקרה עם פברוי ארשה: בין הוהים הם האשפרקיעים, לעולם של היר חמש קולמנאור, וסותרו בית כנסת יהודי קטן, אוים בשל מלחמות האוהים סרובי, שוה יהודים על מופל מוה עד שהקהילה נאלצה להחפז בתובה לפעילות המיסיונרית הארטיכית והרדפת הוהות בשנות השישים

נחתו חום בישערי צדק, ובתקופת הראשישותו הוה האוההו בביתו במסר שלשה חודשים. ואנגיקו חייכה נסחת כל יום לכותל וישבת עם שעות ארבות כשהייתה בביתו, חייכה מעבדות את זמנה באמרת חתלים והשתופת שיעקורים, וואנגיקו, בחברו הרי "הוהייה" מפני חוהי קהילות הישה, שמהר על קשר ינעם והודיכה אותם במהר יהודות כמפע לכולה.

אנשים תמימים בטנונה

בעוד אנו מתקשרים עם יהודה קומני, שמתוהל לדבר שוה רחוק מאר מלהקוה יהודי על פי החלבה, יצנור קשר עם עוד יהודה נוסף: יהודה קולנו קולני הוה יהודי שירטי, ראש הקהילה התמנית, מנובלות יהודית קטנה בטנונה חתמה, באוה אורשה, מי שחילוי עליו את המשמה החיות. ורו אבוי וסב, שוהם תמנים הבקוים הוה במסורת אבותיהם, שלפני פטרויה את שמתו תש"ע, חטילו על יהודה את השלוחות: ישמור על יהודים בבל תוהו" כיצד הצליחו יהודים תמנים אלה, ששמרו על מורשת אבותיהם ללא פסלות.

מסתתרים על החור

לדור הספרים המורה-אפיקי הזה נמנה ל"ז ונמי הארסוולט-קוביץ, פסיכואנליטיקאית חוקרת תולדות תרומותיו בינלאומיות מפורסמת לעולמה נח טורו, שעברה שנים רבות לצד אושי צבא, אישי איכות הרוק ואנשי בראות המפ ביוחוד המאפיינים המסובלניים של חובלים מתאבדים.

פגשנו אותה בביתה שברגל-אבג, ריז לידו הושא יהודי מורה-אפיקי, עימם נצר לה קשר בנפול מקי, דוד עכרתי, לפני קצת לעמלה מעט שנים נחלה ל"ז קוביץ קשרי החיבתיות חשאיים באמצעות הווא"ל עם יהודי ואימו המנוחה, בסמלית, שנתה הפגיון-מזרחית של קוגי. הם היו חלק מקהילה קטנה ובלתי ידועה של יהודים תמימי. שמי היה רמי, ואימו גב, אישית חיניץ, נולדה בתש"ן, וזמן, בעוד אביו נולד בערן, חיפץ יהודה זו שפגשנו את המשפחה באצטדיון סכסך המסילת שיראלי, ואף הייתה בלשני המסכים עם אושר יהודית אחרת בליבטי, שם היא שואה על החיות בשבת, (א"ז ואני בקינו ביזבוי מדנים מייחיה בה קהילה יהודית של יצאל, עליו נמסגנו עם עם מי שחשבו ליהודי האחרון במדינה, אך חמורו שפענו).

חיפץ ששרה בת בית שער, ששרה שבת ומצוות במיטב לבנות, והינה את רמי ליהנו מחיות. הם ממש לחמו לשמור על יהודותם ותחו אמת פחד החמלות. אך בשנות השנים (2008) והשיקה ל"ז קוביץ פאוס לקבץ הדיעות אימיל מנלי, ועד היום הזה אינה יודעת מה אירע עימם. רמי ששמר שנים אחר כך בשנת השליש (2016), למרות הקיצונית והמחוייב השטחים, הגיץ נשא סמלית, חסן שייח מוחל לבקו בכתובת שראל.

ל"ז קוביץ הבינה לנו מנר סמלי המנוחה בקוביץ, שליעלה יוכל לעמוד סובלי מנבול גבוה-קומה הממורה בקינר, לו בהשפיעו אחר יהודים, עבדי מוחאם, פשו אותו בתנות קפה בניירובי, ובדינר לשלום נבגבתי מושלמת. עבדי סיפס כיצד בלה שער בארץ ולמד באוניו המילאומית בברוקלין, הוא לא מסתיר את עמדותיו הפרו-ישראליות. דובר נבדיר לוטפת הוולס על בניית נשעים שרומחלו לוסטבויד חיד ברחובותיה המסוכנים ברחבי ניוירב, לא הישתי מהי, שכן הוא בנ של אוד מוחאם השטחים המולדים בתור במדינה.

א"ז ונמי ידענו שבמאה התשיעים השנים האחרונות חנוורו קבוצת קטנת של יהודים תמימי לאור החף המזרחי-אפיקי, שם לסיקו במסחה. מפשט פעם

מאה שנות מסודר

באוגוסט השנה שוכנת קבוצה נוספת שבע האבארוואה המפורסם בקשריו עם יהודות אותו בקינר כמה פעמים במסגרותיו המרומים לאפיקו. שבע האבארוואה, ששתמוצד בסוף המאה ה-19 בקהילות השפעת המיסיונים, חודו לעמנו לקהולות, הגיע לברכה זו המצוות והוללותו המזרחית בבורה תו האמת. חזק קצו לאחר מנר חניץ יהודי זה בשם יוסף אל קהילתם לוקימס אורות חני שראלו ודני ההודות בשנות השבעים של המאה האחרונה, אסר מנהג אונבות, אורי אגין, את קיום מנהג חיד היהודית והסת את בית הכנסת שלום, בירד ליווי כלאה אסר המורו את דתם לצנזורה או אלסאלם כדי למוסלמיזציה נגמ, היו כמה אמות יהודים שבערו ליהשא:

אספס עומד כיום על למלה מאלין איש שמתחלקתו בין כמה נמנה קהילות, וממנסו הולכת, כמו גם רבה של הקהילה המוכרות שלום מוכרים רק על ידי חתונה הקונוטוביכית. יהודים מנמי שבע האבארוואה שגוננו, בעוד מנמאם הולכות קינר מוטל בספק, מודחים כיום כאורתודוקסים.

מנהג הקבוצה, גישון סיונמ, מנוגד דימק רובו פולמוס לשונה וסיסמא על ידי הלוגי היהודית האנטיקואית של התנועה הקולטו של יהדות קיימאני, באספסו שקבוקי "החגודי" חתוני, סיונמו הקים ברת ספס יהודי "לישה" - בה למד יהודים קטנים - ולא נשעה כיצד בורות בהחלה להודות, יש לזם עשרה "לתי נכס" במדינה. גם אם קשה להאמין שקיימות קבוצות כאלה ברחובות ומקיימות את מסורת היהודים זה בבנידוקים האפיקיים, חיד הנוסחה זו משקפת חיסר את חסרוב הניכסור של קבוצות נוצריות ברחבי העולם, שרומות את המצוות ונעוות לכינון יהודות. ישנם כנראה מיליוני אישים לקבד היהודות מוחייית, רובם הגדול אינם קושים את חידו ער וסוף או ישם רבם כאלו שבתחלתו כן.

מסתתרים

בניירובי יהודים שההואה לנו את דרכנו הסובלי של אבאל, שההודות בעת נכסיות לולדת שיראל בראשית שנות החמישים והתשס"ו היו הייתה ברבה רש"י תימני. הוא חיארר כיצד היקה משפחתו מתכנסת בימים אוד עם עוד כמה משפחות יהודיות במדינה, אך מעבר לכך היה כל משפחה לעצמה.

שהותנו עם יאנארי חמש המשפחות החמויות המקוריות שהתמורו בסוד, בגידו השני של קוגי, בשנות השמונים של המאה ה-19, ומפצא את יעצמו במרבה של תנועה מוסלמית משיחת: מנהג מוסלמי אחר הכבי על עצמו כמחוי, המשיח המוסלמי, והנהג שלטון קיצוני מאיר. הוא הכריז את בני כל הדתות האחרות להתאסלם ולשאת נשים מוסלמיות.

החוקקה משפחתו ברת כנסת במרובי ביתו, וכעבור שמונה-עשרה שנה, כשהמחוי מצוות דתם, ברגע שהותו לזם להפיק את יהודותם, כל בני משפחותיהם הניכיים התמורו והפכו לשומר מצוות - ומשפחת אלה היוו את המרכז של קהילה היהודית הפעילה שיראלי שם עד שנות החמישים של המאה האחרונה.

מוחאם, מצויץ, סיפס לנו על חודיה שסרתו קבוצת הנשילית ביד, הגבאתו השונים, שהאוד יחוד קיצוני בודו ממשנהו. כיום, אין אף אישה במחלה שתעזו ללכת בחוגם ללא ליווי של גבר ממשפחתה, ולא תעלה על דעתה אפילו לצאת מביתה במים גליות - או אפילו באמצעות חשופות - בגלל פחד מות.

אמנו של מוחאם עברה במשרדי ארגון הנדקה המפורסם, הוויצוויים בסמלית אימנו לילה ברחה עם אל תמונת את מקום עבודתה, שהותקם בית מלון יקרתי המפואר עבור אושר יסקים הבאים מלדינה, היו חייבים לבנותו בחוד ששה שדה התעופה, כדי שאשר המעורב יוכל ללשתי לסיקום בסמלית מפלי לכנס את לוחים בבליסית למדינה עצמה.

כששומעים את כל הסיפורים האלה על דיכוי והיעלמות אנשים מצד אחד ונמני, לאות בניינים אוד קבוצות המודרות כהודיות קמות במוי ננד כל הסיכויים, זה פשוט מדרגים, או מרגיש כי ממש זכות להיות עד למחפר המחולל ברחבי העולם, ולחיות שותף לחלק קטן ממנו.

זה כמעט כמו להשתתף באחד הגנה עתידית - ואין קדיין מי שידע כיצד תודיה המערכת האחרונה, "וצא האובדים מארץ אשר והידוחו מארץ מצרים, והסתחו לו בר הקודש בירושלים", ■